

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.658/2012/5.szám

A Kúria a dr. Bori László Márk ügyvéd által képviselt felperes nevefelperesnek dr. Dani Csaba osztályvezető jogtanácsos által képviselt alperes nevealperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2012. június 19. napján kelt 24.K.21.491/2011/15. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 17. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Miskolci Törvényszék 24.K.21.491/2011/15. számú ítéletét - indokolásának módosításával - hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2010. december 13-án terjesztett elő kérelmet az elsőfokú hatóságnál fogyatékosági támogatás megállapítása iránt. Az elsőfokú hatósági eljárásban szakhatósági állásfoglalást adott a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal, amely szerint a felperes nem minősül súlyosan fogyatékosnak. A alperes neveBorsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatóság Gyermektámogatási és Szociális Ellátási Iroda 2011. február 11. napján kelt határozatában - a szakhatósági állásfoglalás figyelembevételével - a felperes kérelmét elutasította.

Az elsőfokú határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben a szakhatósági állásfoglalásban foglaltakat vitatta. A fellebbezés során eljár alperes neve határozatában az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. A határozat indokolása szerint a fellebbezési eljárás során beszerzett másodfokú szakértői bizottság szakvéleménye az elsőfokú szakhatóság véleményében foglaltakkal egyező volt.

A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kérte. Az ügyben eljár Miskolci Törvényszék a 24.K.21.491/2011/15. számú határozatával a felperes keresetét elutasította. A bíróság a perben igazságügyi orvosszakértői bizonyítást rendelt el, az orvosszakértőt a tárgyaláson is meghallgatta. A bíróság döntését a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról

szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fogy.tv.) 23. § (1) bekezdés b) pontja, illetve 23/C. § (1) bekezdése, valamint a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló 141/2000.(VIII.9.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. számú melléklete 2. pontja alapján hozta meg. E jogszabályok definiálják alkalmazásukat tekintve a hallási fogyatékoságot. A bíróság mindezek alapján megállapította, hogy halláskárosodás alapján a súlyos fogyatékoság megállapításának egyrészt az a feltétele, hogy a hallásküszöbérték 80 dB felett legyen, valamint ezen halláskárosodás a 25. életév betöltését megelőzően kell, hogy kialakuljon, vagy a halláskárosodás mellett a hangzó beszéd érthető ejtése kell, hogy elmaradjon. A bíróság megállapította, hogy 1995. szeptember 19. napján kelt az az orvosi lelet, amely mindkét oldalon közepes fokú kevert típusú halláskárosodást véleményezett az audiogram alapján. A Korm. rendelet 1. sz. melléklet 2. pontja szerint a fogyatékosági támogatás megállapításához a súlyos fokú halláskárosodás igazolható meglétének 25 év előtti megállapítása szükséges, mint együttes feltétel. A rendelkezésre álló orvosi dokumentációk ezt kétséget kizáróan nem igazolják.

A bíróság nyomatékosította, hogy az orvosi leletek alapján első ízben 1995. évben, vagyis a felperes 40 éves korában véleményeztek nála középfokú halláskárosodást, ehhez képest a 80 dB feletti hallásküszöbérték megállapításra első ízben 2011. évben került sor. A bíróság megállapította, hogy egyéb okirati dokumentum hiányában önmagában a felperes előadása, illetve a felperes által rendelkezésre bocsátott orvosi vélemények, amelyek nem zárják ki, hogy a felperes halláskárosodása esetlegesen 1995. év előtt is kialakulhatott, ennek tényszerű alátámasztására nem elegendőek.

A bírósági döntéssel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Fogy.tv. 23. §-ába, valamint a Korm. rendelet 1. sz. mellékletének 2. pontjába ütközik. A felülvizsgálati kérelem szerint a Miskolci Törvényszék nem tett eleget a tényállás-feltárási kötelezettségének, a feltárt tényállásból pedig nem megalapozott ítéletet hozott. A felülvizsgálati kérelem leírta a felperes betegségének kialakulását és annak lefolyását. Előadta, hogy a felperes mindkét oldalon hallókészüléket visel, mindennapjait a halláskárosodása nagymértékben befolyásolja.

A felülvizsgálati kérelem szerint a Miskolci Törvényszék által a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő megállapításai alapján, illetve a keresethez csatolt kórdokumentum tanúsága szerint megállapítható, hogy a felperes a jogszabályi feltételeknek megfelel, mivel hallásvesztesége 80 dB felett van és halláskárosodása 25 életévének betöltése előtt következett be. Ezen kritériumok megfelelnek a fent hivatkozott jogszabályhely

konjunktív feltételeinek.

A felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletből idéz, mely szerint „az idézett Korm. rendelet 1. sz. melléklet 2. pontja alapján a súlyos fogyatékoság megállapításának egyrészt feltétele, hogy a hallásküszöbérték 80 dB felett legyen, valamint ezen halláskárosodás a 25 életév betöltését megelőzően kell, hogy kialakuljon.” A felperes szerint a bíróság az „ezen” szót önkényesen alkalmazta, az nem szerepel a jogszabályban. A bíróság ily módon összekapcsolta a két jogszabályi előírást, ami a jogszabályból egyébként nem következik. A felperes jogértelmezése szerint a Korm. rendelet alapján a 80 dB hallásveszteségnek 25 életév alatt kellett keletkeznie, mivel a jogszabály azt írja elő, hogy jelenleg 80 dB felett kell lenni a hallásveszteségnek, feltéve, ha a halláskárosodás - csupán a halláskárosodás ténye mellett - 25 év előtt kialakult. Tehát a 25 év előtt nem a 80 dB-es halláskárosodásnak kellett kialakulni. A perben kirendelt szakértői nyilatkozat szerint a felperesnél a halláskárosodás már a 25. életévének betöltése előtti időben is vélelmezhető volt. A felperes halláskárosodása gyerekkorában alakult ki, örökletes folyamatok következtében. A veleszületett halláskárosodást az ítélet indokolása figyelmen kívül hagyja.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Fogy.tv. 23. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint hallási fogyatékosnak az tekinthető akinek hallásvesztesége olyan mértékű, hogy a beszédnek hallás útján történő megértésére segédeszközzel sem képes, feltéve, hogy
ba) halláskárosodása 25. életévének betöltését megelőzően következett be, vagy
bb) halláskárosodása mellett a hangzó beszéd érthető ejtése elmarad (hallási fogyatékos)“.

A felülvizsgálati kérelem által megjelölt jogkérdés a 141/2000. (VIII.9.) Korm. rendelet 1. számú melléklet 2. pontjában foglalt szabály értelmezéséhez kapcsolódik. E jogszabályhely szerint:
„Hallási fogyatékosnak azt a személyt kell tekinteni, akinek hallásküszöbértéke a beszédfrekvenciákon nyolcvan dB felett van, és ennek következtében a hangzóbeszéd megértésére még segédeszközzel sem képes, feltéve, hogy
a) halláskárosodása 25. életévének betöltését megelőzően következett be, vagy
b) halláskárosodása mellett a hangzó beszéd érthető ejtése elmarad...”

A Kúria úgy ítélte meg, hogy a Korm. rendelet 1. számú melléklet 2. pontját nem lehet úgy értelmezni, amely szerint azt kell hallási fogyatékosnak tekinteni akinek halláskárosodása 25 éves kora előtt

már 80. dB feletti volt, de úgy sem, hogy a 80. dB feletti halláskárosodásnak 25 év alatt kell kialakulnia. A Korm. rendelet 1. számú melléklet 2. pontjának helyes értelmezése szerint a fogyatékosági támogatás iránti kérelem elbírálásakor kell igazolhatónak lenni, hogy a kérelmező hallásküszöbértéke a beszédfrekvenciákon 80 dB felett van, és 25 éves kora előtt valamilyen regisztrált halláskárosodása már fent állt (vagy halláskárosodása mellett a hangzó beszéd érthető ejtése elmarad).

Jelen ügyben az iratokból megállapítható, hogy a felperes a fent bemutatott jogszabályi feltételeknek sem felel meg. A felperes esetén a rendelkezésre álló orvosi leletek alapján első ízben 1995. évben, vagyis 40 éves korában véleményeztek közepes fokú halláskárosodást, így a 25 év előtti halláskárosodás igazolható módon a perben nem nyert bizonyítást. Másrészt az ügy irataiból az is megállapítható, hogy a felperes jogszabályi előírásoknak megfelelő halláskárosodása a Korm. rendelet 80 dB feletti követelménye alapján sem bizonyított. A Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal Szakértői Bizottságának I. fokú 2011. január 24-ei vizsgálaton nyugvó 518265/2011 FOT megállapítása szerint a beszédhallás küszöbértéke 70 dB. Ez alapján született a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal Észak-magyarországi Regionális Igazgatóság Miskolci kirendeltségének 2011. január 24-én kelt azon szakhatósági állásfoglalása amely szerint a felperes nem minősül súlyosan fogyatékosnak. A Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal Szakértői Bizottságának II. fokú 2011. április 5-én végzett vizsgálaton nyugvó 580488/2011-FOT megállapítása szerint a beszédhallás küszöbértéke 70 dB. Ez alapján hozta meg a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal Észak-magyarországi Regionális Igazgatóság 2011. április 6-ai szakvéleményét, amely szerint a felperes nem minősül fogyatékosnak.

A bíróság által kirendelt dr. Antalfi Bálint igazságügyi szakértő 2011. november 18-ai keltezésű szakvéleménye szerint „jelenleg 80 dB-t elérő halláskárosodás igazolható”. A Korm. rendelet 1. számú melléklet 2. pontja 80 dB feletti hallásküszöbértékét határoz meg, és nem a 80 dB-t elérőt. Jelen ügyben a 80 dB feletti halláskárosodás sem a szakhatósági állásfoglalások, sem az ügyben kirendelt igazságügyi szakértő véleményében nem nyert igazolást. A fentiek alapján megállapítható, hogy a felperes kérelme sem a Fogy.tv. 23. § (1) bekezdés b) pontjában, sem a Korm. rendelet 1. számú melléklet 2. pontjában meghatározott feltételnek nem felel meg.

Minderre tekintettel a jogerős döntést a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - indokolásának módosításával - hatályában fenntartotta.

Az eljárás a Fogy.tv. 23/D.§-ának (5) bekezdése alapján illeték- és

költségmentes.

Budapest, 2013. november 5.

***Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk.előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró***

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő